

និយមន័យពាក្យថាព្រះពុទ្ធ

I. អត្ថន័យពាក្យថា«ពុទ្ធ»

ពាក្យថា«ពុទ្ធ» > មកពី (ពុធ ធាតុ + ត បច្ច័យ)

១. ព្រះនាមថា«ពុទ្ធ»៖ ព្រោះទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចធម៌។
២. ព្រះនាមថា«ពុទ្ធ»៖ ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំងពួកសត្វឱ្យដឹងតាម។
៣. ព្រះនាមថា«ពុទ្ធ» ព្រោះទ្រង់ត្រាស់ដឹងធម៌គ្រប់យ៉ាង។
៤. ព្រះនាមថា«ពុទ្ធ»៖ ព្រោះទ្រង់ឃើញជាក់ច្បាស់នូវធម៌គ្រប់យ៉ាង។
៥. ព្រះនាមថា«ពុទ្ធ»៖ ព្រោះទ្រង់ដឹងយ៉ាងក្រៃលែង។
៦. ព្រះនាមថា«ពុទ្ធ» ព្រោះទ្រង់ធ្វើនូវព្រះនិព្វានឱ្យជាក់ច្បាស់។
៧. ព្រះនាមថា«ពុទ្ធ»៖ ព្រោះទ្រង់អស់នូវអាសវៈកិសេស។
៨. ព្រះនាមថា«ពុទ្ធ» ព្រោះទ្រង់ប្រាសចាកឧបក្កិលេស។
៩. ព្រះនាមថា «ពុទ្ធ» ព្រោះទ្រង់ប្រាសចាករាគៈដោយពិតប្រាកដ។
១០. ព្រះនាមថា«ពុទ្ធ»៖ ព្រោះទ្រង់ប្រាសចាកទោសៈដោយពិតប្រាកដ។

II. នាមផ្សេងៗដែលគេហៅចំពោះព្រះពុទ្ធ

១. ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះនាមថាព្រះ«ទសពល»ព្រោះទ្រង់ទមានកម្លាំងស្មើនឹងកម្លាំងស្តេចដ៏រឹងមាំ១០ក្បាល និងមានកម្លាំងញាណ១០យ៉ាង។
២. ព្រះនាមថាព្រះ«សាស្តា»ព្រោះទ្រង់ណែនាំបង្ហាត់បង្រៀនសត្វលោកទាំងពួង ដើម្បីប្រយោជន៍ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងប្រយោជន៍ក្នុងអនាគត និងប្រយោជន៍និព្វាន។

៣.ព្រះនាមថាព្រះ«សព្វញ្ញ» ព្រោះទ្រង់ជាអ្នកដឹងធម៌ទាំងពួង។

៤.ព្រះនាមថា«ទ្វិបទុក្ខម »ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរជាងសត្វជើងពីរគ្រប់ប្រភេទ។

៥.ព្រះនាមថាព្រះ«មុនិន្ទ»ព្រោះព្រះអង្គជាធំយ៉ាងក្រែកលែងជាងអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ ទើបមានព្រះនាមថា ព្រះ«មុនិន្ទ»។

៦.ព្រះនាមថាព្រះ«ភគវា»ឬ«ភគវន្ត»ឬព្រះ«ដ៏មានព្រះភាគ»ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកមានជោគឈ្នះមារសត្រូវគ្រប់យ៉ាងឬទ្រង់ទំលាយភាគៈបាន,ទំលាយទោសៈបាន ,ទំលាយមោហៈបាន និងទំលាយមានៈបាន។

៧+៨.ព្រះនាមថាព្រះ«នាថៈ»ឬព្រះ«លោកនាថៈ»ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ជាទីពឹងរបស់មនុស្សសត្វ ក្នុងលោក។

៩.ព្រះនាមថា«ចក្ខុមន្ត»ព្រោះទ្រង់មានចក្ខុ គឺព្រះសព្វញ្ញត្ថញ្ញាណ។

១០.ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មាននាមថាព្រះ«អង្គីរសៈ»ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់មានព្រះរស្មីផ្សាយចេញអំពីព្រះវរកាយ។

១១.ព្រះនាមថាព្រះ«មុនី»ព្រោះព្រះអង្គព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញដឹងនូវប្រយោជន៍ខ្លួន និងប្រយោជន៍អ្នកដទៃ ទើបទ្រង់ព្រះនាមថាព្រះ «មុនី»។

១២.ព្រះនាមថាព្រះ«អនធិវរ »ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ប្រសើរបំផុត, ព្រះអង្គមិនមានបុគ្គលណាប្រសើរជាង។

១៣.ព្រះនាមថាព្រះ«មហេសី»ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ស្វែងរកគុណដ៏ធំក្រែកលែង។

១៤.ព្រះនាមថាព្រះ«វិនាយក»ព្រោះទ្រង់ជាម្ចាស់ទ្រង់ណែនាំសត្វទៅកាន់ព្រះនិព្វាន។

១៥.ព្រះនាមថាព្រះ«សមន្តចក្ខុ»ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់មានពុទ្ធាណាដោយជុំវិញគ្រប់ទិសទាំងអស់។

១៦.ព្រះនាមថាព្រះ«សុគត » ព្រោះទ្រង់មានព្រះញាណដ៏ល្អផ្លូវផង និងព្រះអង្គមានដំណើរទៅល្អហើយ។

១៧.ព្រះនាមថាព្រះ«ភូរិបញ្ញា»ព្រោះទ្រង់មានព្រះបញ្ញាច្រើន, មានបញ្ញា រកទីបំផុតគ្មាន, ព្រះអង្គមានបញ្ញា ទូលំទូលាយដូចផែនដី។

១៨.ព្រះនាមថាព្រះ«មារជិ»ឬព្រះ«វិជិតមារ»ឬព្រះ«ជិនស្រី»ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ឈ្នះមារទាំង ៥មានកិលេសមារជាដើមទើបទ្រង់មានព្រះនាមថា “មារជិ...”។

១៩.ព្រះនាមថាព្រះ«នរសីហ» ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកគ្រប់គ្រងមនុស្សសត្វ និងទេវតា។

២០.ព្រះនាមថាព្រះ«នរវរ» ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ប្រសើរជាងទេវតា និងមនុស្ស។

២១.ព្រះនាមថាព្រះ«ធម្មរាជា»ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ត្រេកអរនូវធម៌, ទ្រង់ញ៉ាំងពពួកសត្វឱ្យត្រេកអរដោយព្រះធម៌។

២២.ព្រះនាមថាព្រះ«មហាមុនី»ឬព្រះ«មហាមុនី»ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ជាអ្នកប្រសើរជាងអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ៥។

២៣.ព្រះនាមថាព្រះ«ទេវ ទេវៈ»ព្រោះព្រះអង្គជាទេវតារបស់ទេវតា។

២៤.ព្រះនាមថាព្រះ«លោកគុ»ឬព្រះ«លោកវិទូ»ព្រោះព្រះអង្គជាគ្រូរបស់សត្វលោក។

២៥.ព្រះនាមថាព្រះ«ធម្មស្សាមី»ព្រោះព្រះអង្គជាម្ចាស់របស់ធម៌។

២៦.ព្រះនាមថាព្រះ«តថាគត»ព្រោះព្រះអង្គជាសច្ចវាទី, ជាអ្នកពោលពាក្យពិត, ពោលពាក្យត្រឹមត្រូវ។

២៧.ព្រះនាមថា«សយម្ពូ»ព្រោះព្រះអង្គ ត្រាស់ដឹងញ្ចេយ្យធម៌ដោយព្រះអង្គឯង។

២៨.ព្រះនាមថា«សម្មាសម្ពុទ្ធ»ឬព្រះ«សព្វញ្ញពុទ្ធ»ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដឹងធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គឯង។

២៩.ព្រះនាមថាព្រះ«បវរវបញ្ញា»ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់មានព្រះបញ្ញាប្រសើរបំផុត។

៣០.ព្រះនាមថាព្រះ«នាយក»ព្រោះ ព្រះអង្គជាអ្នកដឹកនាំ។

៣១.ព្រះនាមថា«ជិនៈ»ឬព្រះ«ជិនស្រី»ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកឈ្នះមារទាំង៥ គឺទេវបុគ្គល, កិលេសមារ, អភិសង្ខារមារ, ខន្ធមារ, និងមច្ចុមារ។

គ.ព្រះនាមរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ចំពោះអង្គបច្ចុប្បន្ន មានបន្ថែមទៀត ៧សំព្វ៖

៣២.ព្រះនាមថា«សក្ក»ប្រែថា ព្រះ«ទ្រង់អាច»។ព្រះអង្គអាចឈ្នះមារទាំង៥ ព្រះនាមថា “សក្កៈ” ព្រោះព្រះអង្គអាចកាត់ផ្តាច់នូវធម្មទំនៀមរបស់មនុស្សលោក, ព្រះអង្គអាចរៀបការជាមួយបងស្រី ឬនស្រី របស់ខ្លួនបាន ទើបឈ្មោះថា “សក្កៈ” សំដៅដល់បុព្វក្សត្ររបស់សក្យវង្ស។

៣៣.ព្រះនាមថា«សិទ្ធក្ក»ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ធ្វើប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេចដល់សត្វលោក, ទើបទ្រង់ព្រះនាមថា “សិទ្ធក្ក” ។

៣៤.ព្រះនាមថា«សុទ្ធាទនិ»ព្រោះព្រះអង្គជាព្រះរាជឱរសរបស់ព្រះបាទសុទ្ធាទនៈ។

៣៥.ព្រះនាមថា«គោតម»ព្រោះព្រះអង្គជាព្រះឱរសរបស់ត្រកូលដែលជាសិស្សរបស់កបិលតាបស គោតមគោត្រ ទើបមានព្រះនាមថា “គោតម”។

៣៦.ព្រះនាមថា«សក្យសីហ»ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរជាងស្តេចសក្យគ្រប់ព្រះអង្គ។

៣៧.ព្រះនាមថា«សក្យមុនិ»ឬព្រះ«សក្យមុនី»ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញបួសចេញពីត្រកូលសក្យ។

៣៨.ព្រះនាមថា«អាទិច្ចពន្ធុ» ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់មានក្រសែព្រះរស្មីផ្សាយទៅដល់វិមានរបស់សុរិយទេវបុត្រ ឬទ្រង់ជាញាតិរបស់ព្រះអាទិត្យ ទើបទ្រង់ព្រះនាមថា “ អាទិច្ចពន្ធុ”។

គាថាបញ្ចប់

១/ ពុទ្ធា ទសពលោ សត្តា

សព្វញ្ញ ទ្វិបទុត្តមោ

មុនិន្ទោ ភគវា នាថោ

ចក្កអង្គីរសោ មុនិ។

២/ លោកនាថោនធិវរោ មហេសិ ច

វិនាយកោ សមន្តចក្ក សុគតោ

ភូរិបញ្ញោ ច មារជិ។

៣/ នរសីហោ នរវរោ ធម្មរាជា

មហាមុនិ ទេវទេវោ លោកគរុ

ធម្មស្សាមី តថាគតោ។

៤/ សយម្ពុសម្មាសម្ពុទ្ធា វរបញ្ញោ

ច នាយកោ ជិនោ សក្កោ តុ

សិទ្ធត្ថោ សុទ្ធាទនិ ច គោតមោ។

៥/ សក្យសីហោ តថា សក្យមុនិ អាទិច្ចពន្ធុ ច។

ចប់

ថ្ងៃពុធ ទី៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២០វត្តខេមរារាម,ទីក្រុងសាន់ហូហ្សេ,រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា,សហរដ្ឋអាមេរិក

ប្រែសម្រួលដោយភិក្ខុ ជួង ចន្ទ និងកែសម្រួល ដោយភិក្ខុ សៀង រុទ្ធី